

Právny odbor: Obchodné právo
Predmet sporu: zaplatenie 8.841,64 EUR s prísl.

16Cb/119/2004

Rozsudok

Krajský súd v Nitre pred samosudcom Mgr. Pavlom Lukačom v právnej veci žalobcu: N., a.s., K. XX, O. CR, zastúpený: JUDr. V. H., advokát M. XX, P., proti žalovanému: E., s.r.o., P. XX, N., zastúpený: Mgr. M. P., advokát C. X/X, P. B., o zaplatenie 5.474,44 EUR s prísl., takto

Takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.474,44 EUR spolu s 3% úrokom z omeškania ročne zo sumy 570,27 EUR od 8.4.2003 do zaplatenia, s 4% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.536,87 EUR od 31.7.2002 do zaplatenia, s 3,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.407,97 EUR od 18.11.2002 do 28.1.2003 a s 3,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.367,30 EUR od 13.12.2002 do zaplatenia a trovami konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 58.759,- Sk a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalovanému nepripisuje oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 5.11.2004 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 8.841,64 EUR spolu s príslušenstvom titulom zaplatenia kúpnej ceny dodaného tovaru. V odôvodnení žaloby ďalej uviedol, že na základe objednávky žalovaného a dohody stran dodal žalobca žalovanému tovar a to dňa 28.6.2002, pričom na tento vystavil dňa 28.6.2002 faktúru č. 2980112 v sume 1.896,80 EUR so splatnosťou 12.7.2002. Nasledne dňa 16.7.2002 dodal tovar, na ktorý vystavil faktúru č. 2980121 zo dňa 16.7.2002 vo výške 3.536,87 EUR so splatnosťou 30.7.2002. Ďalšia dodávka bola dňa 19.8.2002, na ktorú vystavil faktúru č. 2980129 zo dňa 19.8.2002 v sume 3.407,97 EUR so splatnosťou 17.11.2002. Nakoľko teda žalovaný dlžnú sumu doteraz žalobcovi nezaplatil, uplatnil si tento nárok podanou žalobou.

Súd vo veci vydal dňa 25.8.2005 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť tak ako bola uvedená v penne podanej žaloby, a to s plnením v lehote do 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, z odôvodnenia ktorého vyplynulo, že žalovaný považoval uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný, nakoľko celá jeho pohľadávka bola už vysporiadaná a žalovaným uhradená.

Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. a preto súd ďalej vo veci konal.

Podaním zo dňa 2.12.2005 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 987,20 EUR späť a súčasne si uplatnil nárok na zaplatenie plnenia z ďalšej faktúry a to pod č. 2980159 na sumu 1.367,30 EUR a teda naďalej sa domáhal zaplatenia istiny v sume 7.854,44 EUR spolu so špecifikovaným zmeneným prislúšenstvom. Následným podaním zo dňa 13.3.2006 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny 2.380,- EUR späť a naďalej trval na zaplatení istiny 5.474,44 EUR spolu s upraveným prislúšenstvom. Súd preto uznesením zo dňa 22.5.2006 rozhodol o pripustení zmeny návrhu v zmysle uplatneného petitu a taktiež súčasne vo zvyšku istiny a prislúšenstva konanie podľa ust. § 96 O.s.p. zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie najmä listinnými dokazmi a to fakturami č. 2980112, 2980121 a č. 2980159 ako aj zodpovedajúcimi jednotlivými colnými deklaráciami a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Po vzájomnej dohode zmluvných strán, účastníkov konania, došlo zo strany žalobcu k dodaniu tovaru žalovanému, pričom dňa 28.6.2002 dodal žalovanému tovar v celkovej hodnote 1.896,80 EUR, dňa 16.7.2002 tovar v hodnote 3.536,87 EUR a dňa 13.9.2002 tovar v hodnote 1.367,30 EUR. V konaní bola skutočnosť ohľadne dodania tovaru nepochybne žalobcom preukázaná a to pripojenými jednotlivými colnými deklaráciami. Žalovaný v priebehu konania nepochybne taktiež skutočnosť ohľadne dodania uvedeného množstva tovaru, pričom taktiež nepochybne vysku faktúrovanú kupnú cenu za tento dodaný tovar. Vychádzajúc z uvedeného je teda nepochybne, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu medzinárodnej kupnej zmluvy v zmysle Dohovoru OSN pod č. 190/1991 Zb. (ďalej len Dohovor OSN). Podľa čl. 53 Dohovoru OSN kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kupnú cenu a prevziať dodávku v súlade so zmluvou a týmto dohovorom. Taktiež v súvislosti s platením kupnej ceny podľa čl. 54 povinnosť kupujúceho zaplatiť kupnú cenu zahŕňa povinnosť urobiť opatrenia a vyhovieť formalitám, ktoré ustanovuje zmluva alebo zákony a iné právne úpravy na to, aby sa umožnilo zaplatenie kupnej ceny. Nepochybne právom predávajúceho je požadovať, aby kupujúci zaplatil kupnú cenu, prevzal dodávku alebo splnil iné povinnosti, ibaže predávajúci uplatnil nárok z porušenia zmluvy, ktorý je nezlučiteľný s takouto požiadavkou (čl. 62 Dohovoru OSN). V konaní nebola preukázaná skutočnosť súvisiaca s porušením zmluvy, ktorá by vylučovala takýto nárok predávajúceho na riadne zaplatenie kupnej ceny.

Súd považoval uplatnenú obranu žalovaného v súvislosti s uhradou jednotlivých faktúr resp. duplicitným vystavením faktúr na obchodnú spoločnosť L. T. za účelové, nakoľko žalovaný napriek jeho dokaznej povinnosti nepredložil žiaden relevantný dôkaz o existencii duplicitnej fakturácie zo strany žalobcu, a aj v prípade existencie takejto fakturácie, nezbavuje žalovaného láto skutočnosť povinnosti zaplatiť za riadne prevzatý tovar kupnú cenu v zmysle vyššie uvedených článkov. Žalovaný taktiež nepreukázal právne relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by i v prípade plnenia treťou osobou v prospech žalobcu zanikol priamo záväzok žalovaného.

Súd teda vychádzajúc z predložených listinných dokazov dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný a preto tomuto vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že o priznaní úrokov rozhodol v zmysle čl. 78 Dohovoru OSN a to v súvislosti so splatnosťou jednotlivých kupných cien, ako aj prijatým čiastkovým plnením.

Súd v tomto rozhodnutí súčasne rozhodol aj o nepriznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov žalovanému a to v zmysle ust. § 138 ods. 1 O.s.p., nakoľko žalovaný

Ziadosťou zo dňa 14.4.2006 žiadal o oslobodenie súdnych poplatkov z dôvodu, že dlhší čas reálne nevykonáva podnikateľskú činnosť a nemá finančné prostriedky na úhradu súdneho poplatku, avšak k tejto žiadosti pripojil potvrdenie o podaní daňového priznania daní z príjmov za rok 2004, čo je v danom prípade k rozhodnutiu o priznaní oslobodenia neaktívne, a z takejto daňového priznania nemožno v aktuálnom čase pri posúdení majetkových pomerov žiadateľa vychádzať. Taktiež v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že o rozhodnutí o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov rozhodol vo svojom záverečnom rozhodnutí, kedy je možné vzhľadom k jeho výsledku konštatovať, že zo strany žalovaného sa jednalo o zrejme bezúspešné uplatňovanie resp. bránenie práva, čo má taktiež za následok nepriznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a to tak, že žalobcovi ako plne úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v sume 58.759,- Sk, ktoré pozostávajú z 2 úkonov právnej pomoci po 6.740,- Sk spolu s režijným paušálom 2 x 136,- Sk, ďalej 3 úkonov právnej pomoci po 7.150,- Sk, ďalej 2 úkonov po 3.575,- Sk spolu s režijným paušálom 2 x 164,- Sk, náhrada za stratu času v sume 6.552,- Sk, taktiež náhrada cestovného za použitie osobného motorového vozidla na trase N. - P. a späť v dĺžke 162 km za vykonaných 6 cest spolu vo výške 8.871,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné do 15 dní od doručenia na túto súd s tým, že po nadobudnutí jeho vykonateľnosti, je exekučným titulom na prípadný výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a ďalej sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odovzdať len tým, že

- a) Neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne neprislušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený, to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu;
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoja, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo ine dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou.

Krajský súd v Nitre, dňa 23.6.2006

JUDr. Pavel Lukáč
samosudca